

สำนักงานเลขเสรีจากรกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

๙๒/๒๕๓๙

เรื่อง สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

บันทึก

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เรื่อง การคืนอากรขาเข้าวัตถุดิบอาหารสัตว์และการชดเชย

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ค่าภาษีอากรสำหรับเนื้อไก่ส่งออก

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เนื้อหา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

กระทรวงการคลังได้มีหนังสือ ด่วนมาก ที่ กค ๐๓๐๒/๑๑๐๖๐ ลงวันที่ ๒๕

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มีนาคม ๒๕๓๕ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ความว่า ด้วยกระทรวงการคลังได้รับ

มอบหมายจากคณะรัฐมนตรีให้พิจารณาเรื่อง การคืนอากรขาเข้าวัตถุดิบอาหารสัตว์ในกรณี

การส่งออกเนื้อไก่

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

กระทรวงการคลังได้พิจารณาแล้วเห็นว่าเรื่องดังกล่าวมีประเด็นข้อกฎหมาย

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ต้องพิจารณาว่า การเลี้ยงไก่ด้วยอาหารสัตว์ซึ่งผลิตโดยวัตถุดิบอาหารสัตว์ต่าง ๆ เช่น กาก

ถั่วเหลือง ข้าวโพดปน และปลาปน เป็นต้น ซึ่งได้นำเข้ามาในราชอาณาจักร แล้วส่งออกเนื้อไก่

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ไปต่างประเทศนั้น ถือว่าเนื้อไก่ส่งออกดังกล่าวได้ผลิต หรือผสม หรือประกอบ หรือบรรจุด้วยของ

ที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรตามมาตรา ๑๙ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๙)

พุทธศักราช ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๒๙ ลงวันที่ ๑๓

ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ หรือไม่ เพื่อที่จักได้คืนเงินอากรขาเข้าสำหรับวัตถุดิบอาหารสัตว์ต่าง ๆ

ที่ได้เรียกเก็บไว้แล้ว

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

นอกจากมาตรการคืนอากรแล้ว กระทรวงการคลังยังอาจช่วยเหลือผู้ส่งออก

ด้วยการชดเชยค่าภาษีอากร ซึ่งมีข้อพิจารณาว่าค่าอากรขาเข้าในวัตถุดิบอาหารสัตว์ ซึ่งนำเข้ามา

ผลิตเป็นอาหารสัตว์และนำมาเลี้ยงไก่เพื่อส่งออกนั้น ถือเป็นค่าภาษีอากรบรรดาที่มีอยู่ในมูลค่า

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ของวัสดุ อุปกรณ์ อะไหล่ เครื่องจักร เชื้อเพลิงและพลังงานอย่างอื่นที่ใช้ในการผลิตสินค้าตาม

มาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติชดเชยค่าภาษีอากรสินค้าส่งออกที่ผลิตในราชอาณาจักร พ.ศ.

๒๕๒๔ หรือไม่ เพื่อที่จักได้ชดเชยค่าภาษีอากรให้แก่เนื้อไก่ส่งออก

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๘) ได้พิจารณา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ข้อหรือดังกล่าวโดยได้ฟังคำชี้แจงของผู้แทนกระทรวงการคลัง (สำนักงานเศรษฐกิจการคลังและ

กรมศุลกากร) แล้ว มีความเห็นดังนี้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

๑. เดิมการคืนอากรขาเข้าให้แก่ของที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรในกรณีที่มีการ

ส่งของดังกล่าวกลับออกไปนอกราชอาณาจักรอีกนั้น มีแต่เฉพาะกรณีของที่ส่งออกไปเป็นของ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

รายเดียวกับที่ได้นำเข้ามาในราชอาณาจักร ซึ่งเป็นไปตามมาตรา ๑๙*(๑) แห่งพระราชบัญญัติ

ศุลกากร (ฉบับที่ ๙) พุทธศักราช ๒๕๒๒ ต่อมาได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติศุลกากร

(ฉบับที่

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

๑๓) พ.ศ.๒๕๓๕ ซึ่งได้เพิ่มมาตรา ๑๙ ทวิ*(๒) แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๙) พุทธ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

คักราช ๒๔๘๒ ขึ้นใหม่อันเป็นบทบัญญัติที่กำหนดให้มีการคืนอากรขาเข้าในกรณีที่ของที่ส่งออกไป

นอกราชอาณาจักรนั้นได้ผลิต ผสม หรือประกอบด้วยของที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรด้วย โดยมี

สาระสำคัญว่า ของที่ต้องเสียอากรซึ่งผู้นำของเข้านำเข้ามาเฉพาะเพื่อใช้ในการประกอบ

อุตสาหกรรมอย่างใด ๆ แล้วจะส่งของที่ผลิตขึ้น หรือผสม หรือประกอบด้วยของที่นำเข้านั้นไป

ต่างประเทศ หากผู้นำของเข้าพิสูจน์ให้เป็นที่พอใจของอธิบดีกรมศุลกากรว่าของที่ส่งออกไปนั้น

ผลิตขึ้น หรือผสม หรือประกอบด้วยของที่นำเข้างดงกล่าวก็ให้คืนเงินอากรให้เจ็ดในแปดส่วนของ

เงินอากรที่ได้เสียไว้แล้ว โดยคำนวณตามปริมาณของที่ส่งออกตามหลักเกณฑ์ที่อธิบดีกรมศุลกากร

กำหนดโดยอนุมัติคณะรัฐมนตรี ทั้งนี้ โดยมีเหตุผลตามที่ปรากฏในหมายเหตุท้ายพระราชบัญญัติ

ศุลกากร (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๔๙๙*(๓) ว่า เนื่องจากโรงงานอุตสาหกรรมในประเทศสามารถ

ผลิตสินค้าส่งออกไปจำหน่ายยังต่างประเทศได้ แต่การผลิตสินค้าดังกล่าวอาจต้องใช้วัตถุดิบ

ทั้งหมดหรือบางส่วนที่นำเข้ามาจากต่างประเทศ วัตถุดิบส่วนที่ไม่ได้ใช้บริโภคภายในประเทศนี้จึง

ควรได้รับคืนเงินอากรขาเข้า กรณีจึงเห็นได้ว่า เดิมการคืนอากรขาเข้าสำหรับวัตถุดิบที่นำเข้ามาใน

ราชอาณาจักร จะมีแต่ในกรณีของที่นำเข้ามาได้ใช้ในการประกอบกิจการอุตสาหกรรมเท่านั้น

แต่ต่อมาได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๙ ทวิ*(๔) ดังกล่าว โดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่

๓๒๙ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ ซึ่งเป็นบทบัญญัติที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน มีสาระสำคัญ

ว่า ของที่ส่งออกไปต่างประเทศหรือของที่ส่งไปเป็นของใช้สิ้นเปลืองในเรือเดินทางไปต่างประเทศ

นั้น ถ้าพิสูจน์ให้เป็นที่พอใจอธิบดีกรมศุลกากรหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายว่าได้ผลิต ผสม ประกอบ

หรือบรรจุด้วยของที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรแล้ว ก็ให้คืนเงินอากรขาเข้าสำหรับของดังกล่าวที่ได้

เรียกเก็บไว้แล้วให้แก่ผู้นำของเข้า โดยไม่มีข้อจำกัดว่าของนั้นจะต้องใช้ในกิจการอุตสาหกรรม

เท่านั้น ดังนั้น ตามบทบัญญัติปัจจุบัน ไม่ว่าของที่ส่งออกนั้นจะได้จากการประกอบกิจการ

อุตสาหกรรม เกษตรกรรม หรือกิจการอื่นใดก็ตาม หากของนั้นได้ผลิต ผสม ประกอบ หรือบรรจุ

ด้วย

ของที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรแล้ว ก็จะได้รับคืนอากรขาเข้าเช่นเดียวกัน

สำหรับปัญหาว่าการเลี้ยงไก่ด้วยอาหารสัตว์ที่ผลิตด้วยวัตถุดิบอาหารสัตว์

ที่นำเข้ามาในราชอาณาจักร แล้วส่งเนื้อไก่ออกไปต่างประเทศ จะถือว่าเนื้อไก่งกล่าวได้ผลิต ผสม

ประกอบ หรือบรรจุด้วยของที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรตามมาตรา ๑๙ ทวิ หรือไม่ นั้น เนื่องจาก

ไม่มีการให้คำจำกัดความไว้โดยเฉพาะว่า "ผลิต" "ผสม" "ประกอบ" หรือ "บรรจุ" ตามที่ระบุไว้ใน

มาตรา ๑๙ ทวิ นี้มีความหมายอย่างไร กรณีจึงต้องถือว่าถ้อยคำดังกล่าวมีความหมายตามปกติ

ธรรมดาอันเป็นที่เข้าใจกันอยู่โดยทั่วไป ซึ่งเป็นที่เห็นได้ว่า การเลี้ยงไก่นี้ไม่อยู่ในความหมายของ

คำว่า "ผสม" "ประกอบ" หรือ "บรรจุ" จึงมีปัญหาแต่เพียงว่าจะอยู่ในความหมายของคำว่า

"ผลิต"

หรือไม่เท่านั้น ซึ่งคำว่าผลิตนี้ตามที่เข้าใจกันอยู่โดยทั่วไปก็ได้แก่การที่มนุษย์ได้ใช้ความคิดและ

แรงงานกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดอันเป็นการเปลี่ยนแปลงสิ่งที่มีอยู่ตามธรรมชาติเพื่อให้ได้ผล

สำนักงาน ดั้งที่ตนต้องการ ดังนั้น ในกรณีของการเลี้ยงไก่ หากเป็นการเลี้ยงโดยการปล่อยให้ไก่หากินเอง
ตาม

ธรรมชาติเป็นส่วนใหญ่ กรณีนั้นก็คงจะถือเป็นการ"ผลิต" ไม่ได้ เพราะเป็นเรื่องที่มนุษย์ไม่ได้ใช้
สำนักงาน แรงงานหรือความคิดเข้าไปเปลี่ยนแปลงสภาพที่เป็นอยู่ตามธรรมชาติของไก่ให้เป็นไปอย่างที่ตน
ต้องการ หากการเลี้ยงไก่นั้นได้กระทำโดยใช้วิธีการในทางวิทยาศาสตร์อันเป็นที่ยอมรับกัน เช่น
มีการคัดเลือกพันธุ์ที่จะเลี้ยงปลูกสร้างสถานที่เพื่อใช้ในการเลี้ยงโดยเฉพาะ จัดหาอาหารให้
เหมาะสมกับพันธุ์ไก่ภายในระยะเวลาที่เลี้ยง เพื่อให้ได้ขนาด น้ำหนัก และคุณภาพตามที่ต้องการ
ฯลฯ ดังนี้ การเลี้ยงไก่ในลักษณะดังกล่าวก็เป็นการผลิตตามมาตรา ๑๙ ทวิ ส่วนเนื้อไก่ที่ได้จาก
สำนักงาน การผลิตดังกล่าว หากมีการส่งออกต่างประเทศจะได้รับคืนอากรสำหรับวัตถุดิบที่นำเข้ามาผลิต
เป็นอาหารเลี้ยงไก่หรือไม่นั้น ถ้าพิสูจน์เป็นที่พอใจของอธิบดีกรมศุลกากรหรือผู้ที่ได้รับมอบ
หมาย สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
ได้ว่าเนื้อไก่นั้นเป็นเนื้อไก่ที่ได้เลี้ยงด้วยอาหารสัตว์ที่ผลิตจากวัตถุดิบอาหารสัตว์ที่นำเข้า ก็ย่อมจะ
สำนักงาน ได้รับคืนอากรขาเข้าสำหรับวัตถุดิบดังกล่าว สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

๒. สำหรับคำภาษีอากรที่จะได้รับเงินชดเชยตามพระราชบัญญัติชดเชยค่าภาษี

อากรสินค้าส่งออกที่ผลิตในราชอาณาจักร พ.ศ. ๒๕๒๔ นั้น มาตรา ๑๓*(๕) แห่งพระราช
บัญญัติ

สำนักงาน ดังกล่าวได้ระบุไว้ว่าคำภาษีอากรที่จะกำหนดเงินชดเชยให้ ได้แก่ ภาษีอากรบรรดาที่มีอยู่ในมูลค่า
ของวัสดุ อุปกรณ์ อะไหล่ เครื่องจักร เชื้อเพลิง และพลังงานอย่างอื่นที่ใช้ในการผลิตสินค้านั้น
และ

ในมาตรา ๕*(๖) แห่งพระราชบัญญัติเดียวกันนี้ ได้ให้ความหมายของคำว่า "ผลิต" ไว้ โดยให้
สำนักงาน หมายความว่าประกอบ แปรรูป แปรสภาพ หรือทำการอย่างใดอย่างหนึ่งให้มีขึ้นซึ่งสินค้าไม่ว่า
ด้วย

วิธีใด ๆ ดังนั้น การเลี้ยงไก่เพื่อส่งเนื้อไก่ออกไปนอกราชอาณาจักรจึงเป็นการ "ผลิต" สินค้า
ตามความหมายที่กำหนดไว้ในมาตรา ๕ ดังกล่าว และอากรขาเข้าสำหรับวัตถุดิบอาหารสัตว์ที่นำ
สำนักงาน เข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อผลิตเป็นอาหารที่ใช้เลี้ยงไก่นั้น จึงเป็นคำภาษีอากรบรรดาที่มีอยู่ใน
มูลค่าของวัสดุที่ใช้ในการผลิตเนื้อไก่ซึ่งจะได้รับเงินชดเชยตามมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติ
ชดเชยค่าภาษีอากรสินค้าส่งออกที่ผลิตในราชอาณาจักร พ.ศ. ๒๕๒๔

(ลงชื่อ) อัคราทร จุฬารัตน

สำนักงาน (นายอัคราทร จุฬารัตน)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

กรุงเทพฯ ๒๕๓๙

* (๑) มาตรการ ๑๙ ของใด ๆ ที่พึงพิสูจน์ได้ง่ายว่าเป็นของรายเดียวกันกับ
 ที่ได้นำเข้ามาในราชอาณาจักรและเสียอากรแล้วนั้น ถ้าส่งกลับออกไปยังเมืองท่าต่างประเทศหรือ
 ส่งกลับออกไปเป็นของใช้สิ้นเปลืองในเรือเดินทางไปเมืองท่าต่างประเทศ ก็ให้คืนเงินอากรให้เป็น
 จำนวนเท่ากับเจ็ดในแปดส่วนแห่งเงินอากรที่ได้เสียไว้แล้ว หรือเท่ากับเจ็ดในแปดส่วนแห่งเงิน

อากร
 สำหรับของนั้น คำนวณตามพิกัดอัตราอากรขาเข้าที่ใช้อยู่ในเวลาที่ส่งกลับออกไปสุดแล้วแต่
 จำนวน
 ใดจะต่ำกว่า แต่การคืนเงินต้องอยู่ภายใต้บังคับแห่งเงื่อนไขดังต่อไปนี้ คือ

(ก) ต้องพิสูจน์ให้เป็นที่พอใจพนักงานเจ้าหน้าที่ว่าของนั้นเป็นของ
 รายเดียวกับที่ได้นำเข้ามา

(ข) ของนั้นมีได้ใช้ หรือมิได้จัดทำด้วยประการใด ๆ เพื่อหากำไรหรือ
 ในระหว่างเวลาที่ของอยู่ในราชอาณาจักรของนั้นมีได้เปลี่ยนกรรมสิทธิ์ไปเป็นของบุคคลอื่นใด

(ค) ของนั้นส่งกลับออกไปทางท่าหรือที่สำหรับการส่งออกซึ่งของที่ขอคืน
 อากรขาเข้า

(ง) ของนั้นส่งกลับออกไปภายในสองปี นับแต่วันที่น่าเข้า
 (จ) เงินอากรที่พึงได้คืนเป็นจำนวนไม่ต่ำกว่ายี่สิบบาท

ให้อธิบดีมีอำนาจออกข้อบังคับศุลกากร ว่าด้วยวิธีการพิสูจน์ของ การส่ง
 ของกลับออกไป การยื่นสมุดเอกสารต่าง ๆ การคำนวณเงินอากรที่พึงคืนให้ และวิธีการอื่น ๆ
 เกี่ยวกับการยื่นคำร้องขอคืนเงินและห้ามมิให้รับพิจารณาคำร้องขอคืนเงินอากรรายใด ๆ เว้นไว้
 แต่
 จะได้ปฏิบัติครบถ้วนถูกต้องแล้วตามข้อบังคับที่กล่าวนั้น

* (๒) มาตรการ ๑๙ ทวิ ของที่ต้องเสียอากรขาเข้าซึ่งผู้นำของเข้ามาเฉพาะ
 เพื่อใช้ในการประกอบกิจการอุตสาหกรรมอย่างใด ๆ แล้วจะส่งทั้งหมดหรือบางส่วนซึ่งของที่ผลิต
 ขึ้น หรือผสม หรือประกอบด้วยของดังกล่าวออกไปจำหน่ายยังต่างประเทศนั้น หากผู้นำของเข้า
 พิสูจน์ให้เป็นที่พอใจอธิบดีว่าของที่ส่งออกไปนั้นผลิตขึ้น หรือผสม หรือประกอบด้วยของที่น่าเข้า
 ดังกล่าว ก็ให้อธิบดีคืนเงินอากรขาเข้าให้เจ็ดในแปดส่วนแห่งเงินอากรที่ได้เสียไว้แล้ว คำนวณตาม
 ปริมาณของที่ส่งออกตามเกณฑ์ที่อธิบดีกำหนดโดยอนุวัติคณะรัฐมนตรี แต่การคืนเงินอากรต้อง
 อยู่
 ภายใต้บังคับแห่งเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑๙ (ค) (ง) และ (จ)

ความในวรรคสองของมาตรา ๑๙ นั้น ให้ใช้บังคับแก่การคืนเงินอากรตาม
 มาตรการนี้ด้วย

* (๓) เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องด้วยปัจจุบันนี้
 การอุตสาหกรรมภายในประเทศได้ขยายตัวขึ้น โรงงานอุตสาหกรรมภายในประเทศสามารถผลิต
 สินค้าส่งออกไปจำหน่ายยังต่างประเทศได้ แต่การผลิตสินค้าเหล่านี้ อาจต้องใช้วัตถุดิบทั้งหมด
 หรือ

บางส่วนที่นำเข้ามาจากต่างประเทศโดยเสียอากรขาเข้าวัตถุดิบ ส่วนที่ไม่ได้ใช้บริโภคภายในประเทศนี้ จึงควรได้รับคืนเงินอากรขาเข้า แต่ตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากรปัจจุบัน กรมศุลกากรไม่อาจจะคืนให้ได้จึงสมควรแก้ไขให้มีการคืนเงินอากรในกรณีเช่นนี้ได้ เพื่อความเป็นธรรมและส่งเสริมการประกอบกิจการอุตสาหกรรมภายในประเทศอันจะยังประโยชน์ในด้านอื่น ๆ ตามมา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ๑๓๑๑ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ๑๓๑๑ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

* (๔) มาตรการ ๑๙ ทวิ ของที่ส่งออกไปยังเมืองต่างประเทศหรือส่งไปเป็นของใช้สิ้นเปลืองในเรือเดินทางไปเมืองต่างประเทศ ถ้าพิสูจน์เป็นที่พอใจอธิบดีหรือผู้ที่อธิบดีมอบหมายว่าได้ผลิต หรือผสม หรือประกอบ หรือบรรจุด้วยของที่นำเข้ามาในราชอาณาจักร ให้คืนเงินอากรขาเข้าสำหรับของดังกล่าวที่ได้เรียกเก็บไว้แล้วให้แก่ผู้นำของเข้า ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขดังต่อไปนี้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(ก) ของที่นำเข้ามานั้นมีใช้ของที่กฎกระทรวงระบุห้ามคืนเงินอากร

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (ข) ปริมาณของที่นำเข้าซึ่งใช้ในการผลิต หรือผสม หรือประกอบหรือ

บรรจุ

เป็นของที่ส่งออก ให้ถือตามหลักเกณฑ์ที่อธิบดีเห็นชอบหรือประกาศกำหนด

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(ค) ของนั้นได้ส่งออกไปทางท่าหรือที่สำหรับการส่งออกซึ่งของที่ขอคืน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ๑๓๑๑ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ๑๓๑๑ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

อากรขาเข้า

(ง) ของนั้นได้ส่งออกไปภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่นำของซึ่งใช้ในการผลิต

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

หรือผสม หรือประกอบเป็นของที่ส่งออก หรือใช้บรรจุของที่ส่งออก เข้ามาในราชอาณาจักร และ

(จ) ต้องขอคืนอากรภายในหกเดือนนับแต่วันที่ส่งของนั้นออกไป แต่

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

อธิบดี

จะขยายเวลาออกไปตามที่เห็นสมควรก็ได้

อธิบดีมีอำนาจออกข้อบังคับว่าด้วยการพิสูจน์ของ การส่งออกไป

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

การจัดทำ และยื่นเอกสารต่าง ๆ การคำนวณเงินอากรที่พึงคืนให้ และวิธีการอื่น ๆ เกี่ยวกับการขอคืนเงินอากรนี้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

* (๕) มาตรการ ๑๓ ค่าภาษีอากรที่จะกำหนดเงินชดเชยให้ ได้แก่ ภาษีอากรบรรดาที่มีอยู่ในมูลค่าของวัสดุ อุปกรณ์ อะไหล่ เครื่องจักร เชื้อเพลิง และพลังงานอย่างอื่นที่ใช้ในการผลิตสินค้านั้น แต่ไม่รวมถึง

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๑) ภาษีเงินได้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๒) ค่าภาคหลวง หรือค่าภาระอย่างอื่นที่เรียกเก็บจากทรัพยากรธรรมชาติ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๓) ภาษีอากรที่อาจขอคืนได้ตามกฎหมายอยู่แล้ว เว้นแต่กรณีที่มิใช้สิทธิขอคืนตามกฎหมายและคณะกรรมการเห็นสมควรให้ได้รับเงินชดเชย

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๔) ภาษีอากรที่ราชการส่วนท้องถิ่นจัดเก็บเป็นรายได้ของราชการส่วนท้องถิ่น

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

